

– спеціалістів-практиків (працівники, що виконують посадові обов'язки спеціаліста, але не отримали спеціальної для цього освіти).

Структура персоналу підприємств України прагне покращення. А саме, збільшення частини кваліфікованих і висококваліфікованих робітників у питомій чисельності, зменшення кількості робітників, що зайняті у виконанні немеханізованих операцій, також, на роботах зі складними та небезпечними умовами праці [3].

Шляхом вирішення проблеми може бути зменшення чисельності робітників, частка яких на підприємствах є значною в результаті недостатнього рівня механізації виробничих процесів. Вирішити це питання можливо також за допомогою інноваційного підходу до виробництва продукції, тобто застосування новітніх технологій [2].

На нашу думку, можливий варіант, при якому підприємство при виготовленні продукції віддає перевагу її якості. В такому разі, збільшується попит на ринку праці.

Кваліфікована робоча сила користується перевагою, тому що фахівці даного сегменту ринку мають вищу освіту і здатність до плідної креативної роботи. Тому при виробництві складних видів продукції, якість яких неодмінно повинна відповідати стандартам, перелік процесів виробництва прагне участі працівників з вищою освітою.

Список використаних джерел:

1. Марчук М.М. Менеджмент трудових ресурсів. *Міжнародний журнал*. 2014. № 7. С. 37-43
2. Падерин І. Научные и практические аспекты повышения экономической эффективности современного предприятия. *Вісник Академії наук України*. 2010. № 1. С. 89-95.
3. Ярчук В.О. Розвиток персоналу як основа кадрового менеджменту. *Україна: аспекти праці*. 2015. № 1. С. 33 -35.

Чорновол М.В

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

FINANCIAL RESOURCES OF THE ENTERPRISE: ESSENCE, SOURCES OF FORMATION, INCREASE EFFICIENCY AND USAGE

Financial resources of the enterprise it is totality of incomes, savings and external receipts of money, which are in the disposal of the enterprise.

The higher amounts of enterprise and efficiency of work, the bigger amount of financial resources. composition and structure of financial recourses is determined by numerous factors of production, economical and organizational process.

According to this, ability to be successful at the market depends on efficiency of financial resources management. Correctly organized management is important component for successful work of organization in the conditions of fierce business competition.

Equity is the financial basis of the enterprise but the financial activity is impossible without permanent involvement of borrowed funds. They can significantly expand the score of economic activity of the enterprise, provide the efficient usage of equity, fasten the formation of different trust funds and raise the market value of the enterprise. Thereby, the use of combined sources of funding increases the efficiency of the enterprise.

What is important, financing at the expense of own capital does not lead to obligations but financing through loan capital leads to financial liabilities.

Therefore, financial resource management is a cyclical process and needs constant improvement.

Balance and determining the optimal structure of sources is very important in the process of formation of financial resources of the enterprise. Their structure is changing constantly because of the different factors such as increase in the share of funds raised from external sources and, first of all, the share of accounts payable that causes the system of defaults and leads to reduction of investment opportunities of business structures.

References:

1. Фінансова політика в аграрному секторі економіки: стан та перспективи : монографія / [І. В. Абрамова, О. М. Віленчук, Д. І. Дема та ін.] ; за ред. проф. Д. І. Деми. Житомир: ЖНАЕУ, 2015. 364 с.
2. Стеценко Я.М. Фінансові ресурси підприємства: джерела формування та ефективність їх використання – URL: http://www.rusnauka.com/10_NPE_2008/Economics/30110.doc.htm
3. Волкова Н.А. Аналітична оцінка оптимізації фінансових ресурсів / Н.А. Волкова URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/>.

Ширмаков К. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПОЛІТИКА УПРАВЛІННЯ ОСНОВНИМ КАПІТАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА

Вибудовуючи стратегію управління основним капіталом, необхідно враховувати, що «...нарощення капіталу дозволяє значно збільшити масштаби діяльності підприємства, підвищити ефективність віддачі капіталу, стимулювати створення цільових фондів, які в результаті спонукатимуть зростанню ринкової вартості підприємства» [1]. Керуючись таким підходом, необхідно завжди оцінювати ступінь впливу різних чинників, переслідуючи ціль підвищення ринкової вартості підприємства та враховуючи особливості галузі до якої належить підприємство. Це визначає структурованість активів підприємства та тривалість його операційного циклу. Підприємства, які мають високу фондомісткість і високу частку необоротних активів, орієнтуються на використання власного капіталу, оскільки володіють невисоким кредитним рейтингом. Його вартість може бути вище середньо ринкової, а для кредиторів вищий рівень фінансових ризиків. В даному разі постає необхідність формування політики управління основним капіталом підприємства щодо приведення вартості підприємства до ринкових вимог.

Загалом політика управління підприємством охоплює сукупність усіх нормативних вимог і способів їх здійснення, які формують структуру і хід подій в діяльності підприємства або окремих його підрозділів. Звідси політика підприємства повинна включати в себе обов'язкові нормативні вимоги, дотримання яких розглядається як необхідна умова в досягненні бажаного стану об'єкта управління і способів реалізації цих вимог.